

Anna Kinberg Batra: Tal vid avgång som partiledare för Moderaterna

Talare

Anna Kinberg Batra
Partiledare

Datum

25 augusti 2017

Det talade ordet gäller.

Moderaternas uppgift i svensk politik är svår, men den är också viktig. Sverige är ett av världens allra bästa samhällen att leva i, men vi har samtidigt en integrationsutmaning vi bara är i början av, en arbetsmarknad som ställer helt nya krav på både människor och företag och en otrygghet som breder ut sig där brott begås ostraffade och tilliten till samhället brister. Det här är stora samhällsproblem som måste lösas. Genom att ge fler människor möjlighet att växa och bli allt man vill och kan, men också genom att friheten kombineras med ansvar och trygghet. Den här kombinationen av liberala och konservativa idéer är vårt arv. De behövs dessutom inte mindre utan mer just idag. Och de behöver ge uttryck i lösningar på dagens och morgondagens problem. Genom att utgå från samhällsproblem och visa hur kan lösa dem vann vi väljarnas förtroende för åtta år i regeringsställning. Efter valet 2014 var den perioden slut och min företrädare lämnade sitt uppdrag.

Men då började en ny uppgift för oss andra. Efter den dramatiska hösten 2014, med regeringskris, decemberöverenskommelse och annat valdes jag den vid en extra partistämman 10 januari 2015, för att leda vårt arbete framåt. I oktober 2015 valde en enhällig stämman om mig, med uppgiften att ta oss hela vägen till att kunna bilda en ny moderatledd regering efter valet nästa år. Det behöver Sverige.

Jag tror inte någon eller några kan vinna nytt förtroende genom att trona på fornstora dagar. Eller kan få ny energi av att blicka bakåt. Om samhället förändrats under 10 år och lösningarna ska bära framåt krävs förändring och omprövning. Jag och min ledning satte fart på det arbetet direkt, en kylig lördageftermiddag i Solna, här i Stockholms län. För oss moderater var det första gången sedan 1994 vi skulle ställa om från regering till opposition. Det var

ingen enkel uppgift.

Snart har tre år gått sedan dess. Tre dramatiska år både i svensk politik och världen utanför. Tre år med terrorism, spänningar i östersjöregionen, migrationskris, Brexit, BB-kris, trygghetskris och IT-säkerhetskris. Med en svag minoritetsregering som inte velat eller kunnat lösa viktiga problem, men där även oppositionspartier har haft svårt att hitta sin roll i både värderingsmässiga, parlamentariska och mediala landskap som är helt andra nu än för bara några år sedan.

Men jag är inte rädd för det som är svårt. Då hade jag inte tagit det här jobbet. Därför omprövade vi migrations- och integrationspolitiken. Skolpolitiken. Säkerhets- och försvarspolitiken. Den ekonomiska politiken, som hade gett flera hundra tusen fler jobb under förra regeringen men lämnade alldeles för många utan det där viktiga första jobbet.

Och vi insåg och tog även konsekvenser av att Sverige har olika partier varav flera som är helt otänkbara att regera med, men där man i en folkvald riksdag måste kunna söka stöd hos och tala med alla. Även dem man hade föredragit att de inte fanns.

Vi fick hela alliansen att säga ja till Nato, räddade flygplatsen i Bromma och kärnkraften i Sverige, stärkte försvaret tre gånger, drev fram mer ordning och reda i migrationspolitiken och försöker fortfarande rädda valfriheten i skolan. Vi satte igång debatten om vad svenska värderingar egentligen handlar om, efter att några trodde det handlade om handskakning. Och när andra legat i hängmattan denna sommar har vi presenterat två gemensamma jobbreformer med alliansen och två ministrar lämnat regeringen sedan risker för rikets säkerhet avslöjats och statsministern skyllt ifrån sig på andra i stället för att ta det ansvar en regeringschef borde ta. Nu när den politiska hösten börjar är vi bättre rustade, och Stefan Löfven sämre, än hittills under de här tre åren.

Sverige kan mer. Och moderaterna kan mer. Uppgiften är inte klar. Det är vi som måste visa hur politiken hänger ihop och varför Sverige behöver den. I förra veckan fick det reformarbete vi drivit de senaste åren brett stöd i vår partistyrelse. Hundratals aktiva moderater har lagt tusentals timmar på gediget utvecklingsarbete, utan tillgång till vare sig ministrar eller regeringskansliresurser.

Det är ett arbete att vara stolt över och det har gett resultat som Sverige behöver. I veckan presenterade jag våra säkerhets- och försvarspolitiska prioriteringar, så snart som möjligt ser vi fram emot att presentera prioriteringarna inom den ekonomiska politiken, välfärds-, skol- och trygghetsfrågorna och visa varför Sverige behöver vår politik.

Men det är just nu inte möjligt. Det är för många moderater som nu ägnar sig åt det som bara kan beskrivas som självskadebeteende, som i stället för att tala om vår politik talar illa om både politiken och varandra. Jag tål kritik, det är en del av mitt jobb. Men jag tror inte de väljare som tvivlar på moderaterna blir särskilt imponerade av oss just nu. De får nämligen inte syn på det politiska innehållet alls.

Jag är inte nöjd med läget vi är i nu, det tror jag ingen moderat är. Eftersom partiledaren är ytterst ansvarig är jag därför inte heller själv nöjd med hur jag har lyckats hittills. Men för att lösa uppgiften jag valdes för, nämligen att leda oss hela vägen till en ny regering efter valet, måste förutsättningarna finnas och det är min bedömning att de inte gör nu.

Jag har därför meddelat valberedningens ordförande att jag kommer lämna uppdraget som partiledare. Under dagen i dag kommer jag också föreslå moderaternas partistyrelse att kalla till en extra partistämma där min efterträdare kan väljas.

Det här betyder inte att moderaternas problem är lösta. De uppstod inte plötsligt efter att jag valdes och de handlar inte om en enda person. Att vinna nytt och brett moderat förtroende börjar inifrån, men i dag saknas det förtroendet till och med bland oss själva. Om inte aktiva moderater själva tror på eller ens pratar om vår politik, hur ska fler väljare kunna vinnas för den då? Arbetet för att vinna uppslutning och förtroende för vår politik, i och utanför vårt parti, blir en avgörande uppgift för nästa ledning.

De omfattande reformer för att lösa integrationen, skapa fler nya jobb och säkra tryggheten och välfärden som arbetats fram inför stämman i höst lägger en solid politisk grund att stå på för nästa ledning, för vårt parti och för nästa regering. Detta är reformer som Sverige behöver och som jag hoppas att partiet tar chansen att genomföra. Och det kräver att vi alla sluter upp och stödjer den som

nu kommer att efterträda mig. Jag vill tacka alla medlemmar, aktiva och medarbetare som jobbat hårt, trott på vår uppgift och även på mig under de här åren. Särskilt tack till alla er som visat ert stöd under de allra senaste dagarna.

Och jag vill tacka mina allianskollegor Annie Lööf, Jan Björklund och Ebba Busch Thor. Att börja om i koalition i opposition är varken självklart eller enkelt. Vart och ett av våra partier har haft sina resor att göra och vårt gemensamma projekt har behövt, och fått, ny energi där resultaten nu börjar synas. Att ha tre vänner som förstår hur det känns att vara partiledare, i goda tider och andra tider, är värdefullt, viktigt och dessutom roligt. Jag kommer sakna vår gemenskap, men hoppas den mellan våra partier fortsätter utgöra grunden för nästa regering.

Jag är stolt över förtroendet jag fick som partiledare, som moderaternas första kvinnliga partiordförande. Jag hoppas min dotter får uppleva under sin livstid att Sverige får sin första kvinna som statsminister.

Och jag är stolt över de moderata idéerna, värderingarna och vår politik. Därför förtjänar vårt parti att gå starkare framåt från och med nu.

Taggar

2010-tal, 2017, Avgångstal, Kvinna, Moderaterna, Politiska tal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anna-kinberg-batra-tal-vid-avgang-som-partiledare-for-moderaterna>